

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1682. usque ad annum 1690

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 90119231

§. 6. Monasterium Virginum de Infantia Christi destructum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67608)

Sæc. XVII. ad nos, sed etiam fieri potest, ut ab hominibus
 A. C. 1686. ordinariis tantum Divinæ gratiæ auxiliis
 prævento ignoretur tantisper inculpate.

§. VI.

*Monasterium Virginum de Infantibus
 Christi destructum.*

*Briet. An-
 nal. cont.
 pag. 971.
 Abrege de
 l'Hist. Eccl.
 t. 13. p. 395.*

Nec tacendum videtur excidium Congregationis Virginum de Infantibus Christi: Repetebat hæc Sodalitas originem suam a munificentia Joannæ de Juliard, quæ post Mariti sui Caroli de Turle Mondonvillæi obitum amplissimas, quas habebat facultates impendit pro instituenda Congregatione Virginum, quæ quidem innuptæ, non tamen omni claustralis disciplinæ rigorem adstrictæ propriam salutem procurare desiderarent, simulque puellas in pietatis, virtutum, artiumque sexui ac conditioni competentium exercitiis instituerent, viduas etiam & conjugatas solitudinis sacræ amantes ad obeundis piis exercitationes reciperent, ac denique contagioso morbo affectis insererent. Primum hujus instituti Asceterium erigebatur anno hujus sæculi sexagesimo secundo Tolosæ, applaudente Petro de Marco Archiepiscopo, & Societatis statuta erigente Gabriele Cironio Universitatis Cancellario: Robertus ad.

addidit Alexander VII. Papa, qui die Sæc. XVII,
A. C. 1686,
 sexta Novembris diplomate Apostolico
 hoc institutum approbavit, ad plures
 Occitanæ & Provinciæ Urbes non sine
 magno fructu extensum: accessit etiam
 anno sequenti Regis confirmatio. Di-
 splicuit hæc Congregatio solis Molini-
 stis, eo quod illa Antonio Godeau Vin-
 ciensi, Francisco Apamiensi, & Gil-
 berto Tornacensi Episcopis placuisset,
 nullusque e Societate moderandis ha-
 rum Virginum conscientis præpositus
 fuisset. Non ergo ad hujus Ordinis ex-
 cidium opportunior erat prætextus,
 quam quod hæ Virgines Jansenismi ve-
 neno infectæ foeterent: sub consueta
 hoc obtentu non multum laboris erat,
 a Rege extorquere decretum, vi cujus
 hæ Virgines sui instituti exercitia inter-
 rumpere jubebantur: detecta tamen ob-
 tentus falsitate, in integrum fuerunt
 restitutæ: Bourlemontio autem ad Me-
 tropolitanam sedem evecto nova in eas
 inquisitio fuerat decreta, ubi ex junio-
 ribus quædam, munusculis minisque
 deterritæ, ad quæstionem: *an Christum*
non pro omnibus hominibus fuisse mortuum
 docuissent, affirmando responderunt,
 ignaræ, quid dicerent? Iniquissimo e-
 tiam tempore accidit, quod Guilielmina
 Pruhenquia, quæ viginti annos in præ-
 fata Societate degebat, e fenestra Asce-
 terii

Sæc. XVI. terii defiliens, Jesuitarum patrocinium
A. C. 1686. imploravit, caussata, vereri se, ne pari
 cum ceteris inhumanitate cruciaretur,
 re tamen ipsa duntaxat ad nuptias jam
 diu expetitas festinavit, quas quidem
 invita Matre, spretaque voti solemnitate
 contraxit, suæ tamen incontinen-
 tiæ miserrimo statu usque ad extremum
 vitæ halitum promeritas dedit pœnas:
 nec tamen propterea vexationum finis,
 duo enim ex Molinistis Mirapicensem
 Episcopum inducere, ut Janfenismi
 calumniam Mondonvilleæ nobili Ma-
 tronæ impactam suo chirographo mu-
 niret, insuper Pater Robertus decen-
 nem puellam instigavit, ut Christum
 pro omnibus non fuisse mortuum, in
 Mondonvilleæ schola traditum testare-
 tur: Hisce testimoniis subnixi Molinistæ,
 ea, qua in Aula valebant auctoritate,
 impetrarunt, ut hujus instituti Consti-
 tutiones, quas perniciosis erroribus sca-
 tere ajebant, ab Harlayo Parisiensi Ar-
 chiepiscopo, Patre de la Chaise, aliis-
 que Deputatis examinarentur, ac Regio
 mandato die vigesima quarta Octobris
 & proximo Mense hæc Moniales, ne
 alias vel ad habitum, vel educationem
 admitterent, prohiberentur, & quam-
 vis Mondonvilleæ hujus instituti Fun-
 datrix pro tuenda innocentia sua Pari-
 sios ad Aulam ipsamet accessisset, atque
 Archi-

Archiepiscopus, ipsa non audita, nil tentatum iri pollicitus esset, nihilominus prævia nulla juris forma, nulliusque criminis rea die vigesima septima Aprilis hoc anno in exilium migrare iussa est, nec his contenti erant Molinistæ, sed insuper die duodecima Maij regium extorsere decretum, vi cujus ex *Doctorum consilio* regium confirmationis diploma revocatum est, præceptumque, ut hæc Congregatio, cunctaque Asceteria supprimerentur, ac Virgines ibidem educatæ Mense Decembri ad finem vergente ad Parentum suorum ædes reverterentur. Hujus decreti executionem urgebat Monpezatus Tolosanus Archipræsul, Moniales vero præter suæ innocentæ scutum omni præsidio destitutæ porrecto libello supplici Regi exposuerunt, Episcoporum non esse, vota relaxare, nec hucusque crimina tanta severitate digna fuisse probata, proin se ad sedem Apostolicam provocare, interim vero sese severissimis pœnis ultro submittere: Attamen hisce querelis non dabatur locus, sed die vigesima quinta Septembris Tolosanus Præses cum viginti quatuor militibus Monasterium ingressus, Moniales a Sacello, ubi orationi vacabant, vi extrahi, ac renitentes, etsi ægrotantes ac moribundas, inter multa

Sæc. XVII.
A. C. 1686.

con-

Sæc. XVII. convitia & verbera pedibus ad publicam
A. C. 1686 plateam raptari iussit: dein ablato Ta-
 bernaculo Aræ fuerunt destructæ, vasa
 sacra, reliquiæ, & cetera Ecclesiæ or-
 namenta ablata, & Sacellum penitus
 eversum, Mondovillæa in carcerem de-
 trusa, cunctaque Congregationis mo-
 nasteria in variis, urbibus sita pariter
 suppressa, eorumque bona plus offeren-
 tibus divendita, ex quibus Tolosani je-
 suitæ præfatæ Urbis Monasterium le-
 vissimo quindecim librarum millium
 pretio coemerunt, illud in studiosorum
 Seminarium conversuri: Hæc violen-
 tia plurimum offendit Innocentium Pa-
 pam, qui hujus causæ discussionem
 sibi reservatam ratus, ac delicta non-
 nisi a malevolis obrectatoribus obtendi
 haud ignarus, per suum Nuntium apud
 Regem de injuria exostulavit, cui ta-
 men responsum, plurimos abusos in
 Virginum statutis contra Ecclesiæ Ca-
 nones, ac consuetudines deprehensos
 esse, præcipue, quod hæ Moniales ex-
 tra Cænobium scholas haberent, ac Di-
 rectoribus Jansenistis uterentur: cum
 autem Nuntius hæc accusationum ca-
 pita minime probari, remque ad Ec-
 clesiastici Tribunalis cognitionem per-
 tinere reponeret, Rex replicari iussit,
 cuncta in Senatu suo rite examinata
 esse: nec deerant tamen, qui harum
 Virgi-

Virginum innocentiam probatis testi- Sæc. XVII.
 moniis vindicarent, hancque in rem A. C. 1686.
 varios ederent libellos, quos inter Ju-
 liardus Ecclesiæ Tolosanæ Præpositus
 hujus instituti Historiam a Molinistis e-
 ditam refellens, duos libros vulgavit,
 quorum prior: *Innocentia vindicata*, al-
 ter *detecta falsitas calumniosæ Historiæ*
Congregationis Virginum de Infantia Christi
 inscribatur. Insuper Peyssonelus li-
 brum sub titulo: *Innocentia oppressa* edi-
 dit, quem Anonymus quidam auxit,
 suoque libro hunc titulum præfixit:
continuatio Innocentiæ oppressæ: verum
 plures magni nominis Viri ob hasce lu-
 cubrationes vel compositas vel diffemi-
 natas graves admodum vexationes sub-
 ire cogebantur, atque inter eos Mail-
 leus Aquensis Seminarii Director in exi-
 lium migrare jussus Romam pervenit,
 ubi Professoris munere functus, re-
 gnante Clemente XI. ob Jansenismi su-
 spicionem in sacræ Inquisitionis carcere
 tamdiu hæsit, donec Benedictus XIV.
 tum Lambertinus Cardinalis, qui sub
 ejus Magisterio Theologiam didicit,
 anno sequentis sæculi decimo sexto,
 sua auctoritate eum libertati restitueret.
 Tam longæ, tamque graves sunt ma-
 nus eorum, qui Principum favore tuti
 sub Religionis velamine privata sua com-
 moda junctis viribus promovere atque
 etiam

Sæc. XVII. etiam cum Religionis ac veritatis
A. C. 1686. spendio procurare semper intenti sunt

§. VII.

*Bellicus Cæsaris apparatus contra
Turcas.*

Theatr. Eu- Fluxerat hic annus armis Cæsaris
rop. tom. 12. longe faustissimus; ipso enim Men-
pag. 100. Januario Mercius Comes copiis ex
Wagner hist. periore Hungaria contractis Aradium
Leop. 1. 9. arcem feliciter interceptis, cæsisque
Gottfrid. mille Janissaris Segedinum repentinam
cont. Hist. oppressione captum, direptumque flammis
Chron. 1. 11. absumpsit: Heislerus quoque Cæsareus
Bellidux Töckelium, qui non ita pridem
libertati ac honori a Turcorum Imperatore
restitutus erat, haud procul Segedino
obruit, ingentique præda potitus, quadringentos
Tartaros trucidavit, & non paucos in Tibiscum
flumen præcipites egit: pari felicitate Comes
Caraffa Töckelii molimina præventurus,
munitissimam ejus arcem cui a S. Jobo nomen,
obsedit, ac bellici unius glandis ignivomæ jactu
turrim, in qua pulvis pyrius, multaque belli
munimenta asservabantur, dissipavit, tantamque
stragem terroremque intulit, ut obsessorum
quamplurimum ruina sepultis, ceteri deditionem
facerent: Supererat Töckelio Mongatium